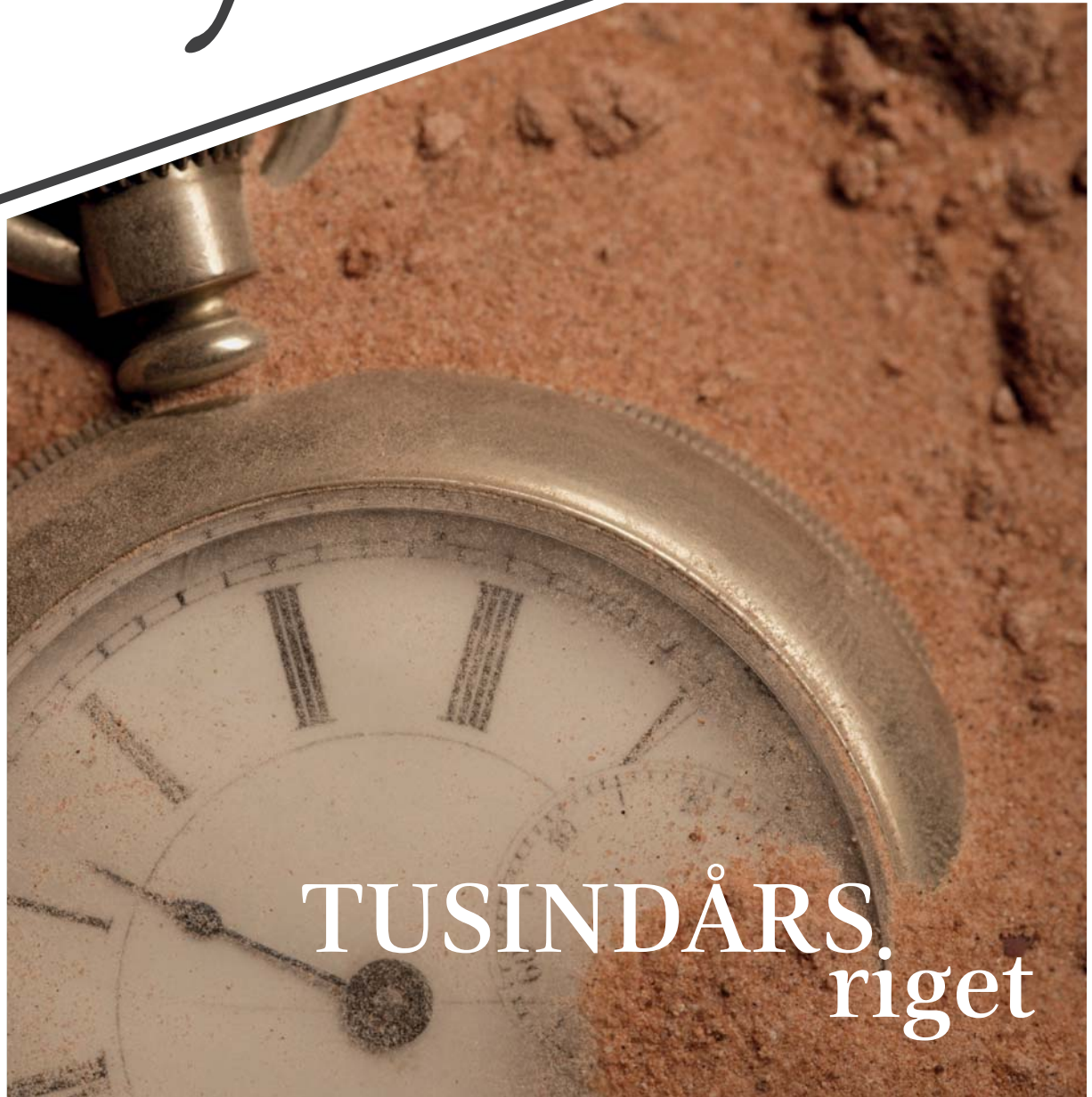

nyt fokus

78

TUSINDÅRS
riget

ET MAGASIN MED ET NYT FOKUS PÅ LIVETS TEMAER...

Et blad om kristne værdier og håb med fokus på familien, fællesskabet og det enkelte menneskes kvaliteter.

Udkommer månedsvis med aktuelle temaer og uddeles gratis.

Redaktør:

Sven Hagen Jensen (ansvh.)
Tlf. 5130 3633
nytfokus@adventist.dk

Redaktion

Sven Hagen Jensen
Walder Hartmann
Anne-May Müller

Udgiver:

Syvende Dags Adventistkirken
i Danmark
Concordiavej 16
2850 Nærum
adventist.dk

Udgives med støtte
fra KEHAP Fonden

ISSN:

2246-6053

Grafisk opsætning:

Bente Skov-Hansen,
Adventistkirkens Mediecenter

Tryk:

Øko-tryk

Illustrationer i bladet:

thinkstockphotos.com
Privat foto
Adventistkirkens Mediecenter

Forside foto:

thinkstockphotos.com

Drømme, spekulationer eller åbenbaring?

af Sven Hagen Jensen

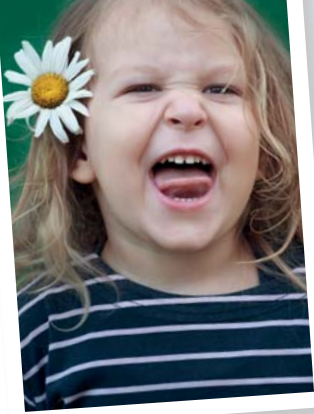
Mange om ikke alle drømmer om en bedre fremtid. Hvis ikke for os selv, så for vores børn og børnebørn. Politikere, fremtidsforskere, ja, selv popidoler arbejder intenst på at skabe en bedre verden. John Lennons sang 'Give peace a chance' (Giv freden en chance) blev f.eks. et hit og samlingspunkt for en anti-krigs bevægelse først i 1970'erne. Folk drømmer stadigvæk om en tid med fred og fordragelighed og fremgang og velstand for alle.

I det kristne verdensbillede er sådanne drømme forbundet med tanker om endetiden. Hvad sker der til sidst? Vil verden gradvis blive bedre, inden Jesus kommer igen og opretter sit rige? Eller vil hans genkomst indlede en ny fredsperiode på jorden, hvor jøder og andre i massevis vil vende sig til den kristne Gud, inden det endelige opgør med den Onde? Eller er fredsriget noget, der først realiseres senere? Og hvad sker der med dem, der vælger Kristus fra? – Der har været mange spekulationer om den periode i Bibelen, der kaldes "de tusinde år", og som har givet anledning til begrebet "tusind-årsriget". I nogle tilfælde har fantasien, menneskelig opfindsomhed og klare fejlfortolkninger overhalet Guds ord. I dette nummer af Nyt Fokus vil vi se på den enkle forklaring, som Bibelen selv giver, og som vi som kristne kan stå inde for.

I hvert nummer af Nyt Fokus forsøger vi også at skrive nyttige og relevante artikler om parforhold og familieliv. Jeg bliver bekymret, når en populær sognepræst med fem forliste ægteskaber bag sig står frem og belærer os om skilsmisssens glæder. Her tilbyder vi "Syv hemmeligheder ved et lykkeligt ægteskab" fra en, som har levet i et fast forhold gennem et langt liv.

Og så er der også lidt fra naturens verden af en engageret lærer, såvel som et interview med Knud Bull Svendsen og børnehistorien sidst i bladet.

God læselyst!

Doug Batchelor, taler på TV-kanalen Amazing Facts (amazingfacts.org)

Tilbage til livet

af Doug Batchelor

Det var en juni dag i 1986. En lille pige ved navn Michelle var overladt til sig selv nogle ganske få minutter. Det var nok til, at hun faldt i det iskolde vand i den å, der snoede sig gennem landskabet nær ved hendes forældres hjem i staten Utah i USA. Seksogtres minutter senere, da en dykker trak Michelle op af åen 50 meter fra det sted, hvor hun var faldet i, var hun fuldstændig livløs. Hendes lille krop var nedkølet til 4 grader. Det var vandets iskolde temperatur og dets renhed, der var skyld i, at Michelle kunne reddes af lægerne på Børnehospitalet i Salt Lake City. Hun blev bragt til hospitalet i største hast, hvor en maskine opvarmede hendes blod. Da temperaturen nåede 32,7° grader Celcius begyndte hendes hjerte at slå og hun åbnede sine øjne. Michelle genvandt fuldstændig sit helbred og viste senere ingen tegn på sin traumatiske oplevelse.

Genoplivningen af denne to-og-et-halvt år gamle pige, som var over en time under vand, hører til sjældenhederne. Selv det amerikanske lægeblad Journal of the American Medical Association beskrev det som 'mirakuløst'. Det var ikke kun det længste ophold under vand med et positivt udfald (hun voksede op som et sundt og normalt barn), men det var også den første vellykkede brug af en hjerte-lunge maskine til at opvarme et barn, hvis temperatur var faldet til et ekstremt lavpunkt på grund af nedkøling.

Det bemærkelsesværdige ved denne beretning er, at lægen, som reddede hendes liv, Dr. Bolte, kun nogle få måneder før Michelles ulykke, havde tænkt på muligheden for denne brug af en hjerte-lunge maskine til at opvarme blodet

hos et nedkølingsoffer. Da hun ankom til hospitalet, arbejdede man i tre timer på at opvarme hendes kropstemperatur, og da hun var kommet tilbage til livet, gik der endnu to måneder, inden hun kunne vende tilbage til sit hjem.

Selvom mange børn dør ved drukning, ofte i baghavens svømmebassin, som ikke har beskyttende hegn omkring, er der nogle få lykkelige tilfælde som Michelles. En dag, når Jesus vender tilbage, vil alle troende, som er sovet ind i døden, blive opvækket på mirakuløs måde og få lov at leve evigt. Selv det Gamle Testaments profeter beskriver denne spektakulære dag.

”Men ét ved vi: De, som hører dig til, skal leve, deres leger skal opstå på ny. De, der ligger begravet i jorden, skal engang vågne og juble. Som duggen indvarsler dagens lys, vil Herren lader sine døde se livets lys.“ (Es 26,19, BHD)

Fra *A World of Wonders: A Daily Devotional* (2012) af Doug Batchelor

DRØMMEN

om tusindårsriget

af Aage Andersen

Dybt i mange mennesker bor der en længsel efter et fremtidigt tusindårsrige, et lykkeland, hvor alt ondt er borte, og menneskene lever i fred, velstand og harmoni med hinanden. Selv Adolf Hitler, diktatoren, som bragte grænseløse lidelser over millioner af uskyl-dige, fablede om det tusindårige rige, han var ved at grundlægge. Og som kun varede i tolv år!

Men taler Guds ord ikke om et tusindårigt fredsrige? Faktisk findes ordet "tusindårsrige" ikke i Bibelen. Derimod omtales en tidsperiode på tusind år, hvor Satan skal være bundet, og deraf kommer den forestilling, at så må alt være fred, lykke og idyl. Men selv om tanken kan være tillukkende, viser den bibelske beretning, at der hersker alt andet end lykke og velstand på jorden i denne tid.

Tidsperioden på tusind år er kun omtalt et eneste sted i Guds ord, nemlig i Johannes' Åbenbaring 20. Emnet er i grunden ganske enkelt. Vi får at vide, hvornår denne periode begynder, og hvornår den slutter. Begyndelsen og slutningen markeres af begivenheder så store, at de er synlige for enhver.

DE TUSIND ÅR BEGYNDER

"Og jeg så en engel stige ned fra himlen med nøglen til afgrunden og en stor lænke i hånden. Englen greb dragen, den gamle slange, som er Djævelen og Satan og bandt ham for tusind år

og styrtede ham i afgrunden og satte lås og segl for ham, for at han ikke mere skal forføre folkeslagene, før de tusind år er omme. Derefter skal han slippes løs en kort tid" (Åb 20,1-3).

Når Djævelen bliver bundet, må da al krig, lidelse og ondskab ophøre! Sådan tænker nogle.

At Satan bindes, hænger sammen med hans forførelse af folkeslagene. Bibelen fortæller klart, at han er anklageren, forføreren, der søger at lede den enkelte såvel som hele folkeslag bort fra Gud.

Hvordan kan Djævelen bindes? Han kan næppe spærres inde i en underjordisk celle eller lænkes med en stållænke. Men når han ikke længere kan forføre nogen, så er han bundet af uvirksomhedens, omstændighedernes lænke.

OPSTANDELSER

Både de tusind års begyndelse og slutning vil blive markeret af to store opstandelser. "Og jeg så troner og nogle, der tog sæde på dem; de fik givet domsmagt. Og jeg så sjælene af dem, som var blevet halshugget på grund af Jesu vidnesbyrd og Guds ord, og alle, som ikke havde tilbedt dyret eller dets billede og ikke sat mærket på deres pande og hånd. De kom til live og blev konger med Kristus i tusind år. De andre døde kom ikke til live, før de tusind år var omme. Det er den første opstandelse. Salig og hellig er den, der har del i den første opstandelse; dem har den anden død ingen magt over, men de skal være Guds og Kristi præster og være konger med ham i de tusind år" (Åb 20,4-6).

I den første opstandelse får alle martyrerne del, alle, som gennem tiderne har troet på Gud og taget imod hans frelse. Denne opstandelse finder sted ved Kristi genkomst, ved de tusind

Aage Andersen,
Pastor emeritus
og free lance
journalist

års begyndelse: "Herren selv vil, når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder, stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først" (1 Thess 4,16).

Ved Kristi genkomst bliver de levende, der forventer ham, forvandlet: "Så skal vi, der lever og endnu er her, rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren" (1 Thess 4,17). "Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, i ét nu, i et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles" (1 Kor 15,51-52). Et herligt fremtidsperspektiv for Guds børn!

SOM I NOAS DAGE ...

Hvad sker med de ugudelige, som lever på jorden, når Kristus kommer igen? "Som det var i Noas dage, sådan skal det også være ved Menneskesønnens komme. For i dagene før syndfloden åd og drak de, giftede sig og bortgiftede lige til den dag, da Noa gik ind i arken; og de vidste ikke noget, før syndfloden kom og rev dem alle bort. Sådan skal også Menneskesønnens komme være" (Matt 24,27-28).

De ugudelige mistede livet i syndfloden på Noas tid. Sådan vil det blive, når Menne-

skesønnen kommer. Det lyder hårdt, men vi skal huske, at før denne tragedie finder sted, bliver evangeliet forkyndt for alle mennesker. På utallige måder kalder Gud mennesker til omvendelse og frelse. Ingen går fortabt, før de har fået anledning til selv at afgøre, om de vil modtage eller forkaste Kristus.

Hvor mange mennesker er der så på jorden i de tusind år? De frelste er samlet fra alle dele af verden og rykket op for at være sammen med Herren. Og de ugudelige er gået til grunde ved Kristi komme. Altså er der ikke et eneste levende menneske på jorden i tusindårs-perioden.

Med dette i tanke forstår vi bedre, hvad vi læste indledningsvis, at Djævelen bliver styrtet "i afgrunden" ("abyssos"), som grundteksten siger. Ingen andre levende væsener i universet er udsat for hans angreb og forførelser. Afgrunden er intet andet end vores mishandlede og ødelagte klode, resultatet af den Ondes eget værk. Ikke noget tiltalende "tusindårsrige"! At Satan løses hænger sammen med, at de ugudelige opstår ved de tusind års afslutning. Der ved får Satan igen menneskemateriale at arbejde med, men det varer kun en kort tid.

Læs om de afsluttende begivenheder og de ugudeliges skæbne andetsteds i dette blad.

Hvad vil det sige at gå fortabt?

af Sven Hagen Jensen

Ligeså sikkert som Bibelen taler om frelse og evigt liv, ligeså klart taler den om fortabelse og evig straf. En misforstået og falsk lære om fortabelsen har været med til at få mange til at tvivle på en kærlig Gud og drive dem bort fra ham. Men hvad vil det egentlig sige at gå fortabt?

I en af evangeliets hovedtekster, siger Jesus: ”For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv“ (Joh 3,16). Her fremstilles fortabelsen som en realitet, som Gud i sin kærlighed har skabt en vej ud af ved at ofre sin egen søn. De to stilles op mod hinanden - enten evigt liv eller evig fortabelse. Et andet sted taler Jesus om den brede vej, der fører til fortabelsen og den trange vej, der fører til livet (Matt 7,13.14). Og igen i lignelsen om verdensdommen, hvor de retfærdige skilles fra de uretfærdige, som hyrden skiller fårene fra bukkene, siges der om de uretfærdige, at ”de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv“ (Matt 25,46).

GUD ØNSKER, AT ALLE SKAL FRELSES

Som udgangspunkt ønsker Gud at frelse alle mennesker. ”Gud ønsker jo, at alle må komme til erkendelse af sandheden og få det evige liv“ (1 Tim 2,4, BHD). Men ikke alle vil erkende sandheden om Gud og syndens ødelæggende indtrængen i vores verden og tage imod frelsens gave ved tro på Jesus Kristus. Og Gud

tvinger ingen. Han har skabt os med en fri vilje til at vælge ham og hans værdier til eller fra.

GUD ADVARER OS

Teksterne og beretningerne om fortabelse og evig straf er ikke givet for at skræmme eller true nogen, men som en kærlig advarsel mod konsekvenserne af et liv i modstrid med eller oprør mod Skaberen og hans ordensbestemmelser. Advarselslamper sættes op for at beskytte. Og ligesom det går galt, hvis togførelsen ignorerer en advarselslampe på en jernbanestrækning, eller hvis den vagthavende ser stort på lampen, der blinker i reaktorrummet på atomkraftværket, vil det ende med ulykke, hvis man vælger Guds tilbud og vejledning fra.

FORTABELSEN OG DEN EVIGE STRAF

Bibelen gentager flere gange, at tildeling af belønning og uddeling af straf sker til allersidst, når Gud gør op med det onde i denne verden og sikrer de frelste et evigt liv i sit herlighedsrige. Jesus fortæller en lignelse i Matthæusevangeliet kapitel 13 om en landmand, som såede god sæd i sin mark. Om natten kom hans fjende og såede ukrudt. Tjenestefolkene var klar til at hive ukrudtet op, da de fik øje på det. Men landmanden sagde: ”Lad blot begge dele gro side om side indtil høsten. Ved høstid vil jeg sige til høstfolkene: Tag først ukrudtet fra og bind det i knipper, så det kan brændes, men saml

Sven Hagen Jensen
Præst og redaktør

hveden i min lade.“ Nogle vers længere henne i evangeliet forklarer Jesus, hvad det betyder. Den gode sæd er ”Rigets børn“, og ukrudtet er ”den Ondes børn“. Høsten er ”verdens ende“, og høstfolkene er ”engle“. Og så runder han af med at sige: ”Ligesom altså ukrudtet tages fra og brændes i ild, således skal det også gå ved verdens ende: Menneskesønnen skal sende sine engle, og fra hans rige, skal de tage alt det væk, som fører til straf, og alle dem, der begår lovbrud, og kaste dem i ovnen med ild.“ Med andre ord, der skal ingen med i Guds rige, som kan fordærve høsten af den gode sæd.

Brugen af udtrykket ”ilden“ eller ”den evige ild“, som også benyttes flere andre steder i Bibelen (f.eks. Matt 3,12; 25,41; Mark 9,43.44; 2 Pet 3,7) har givet anledning til læren om et evigt brændende helvede, hvor mennesker skal lide uendeligt. Det er en misforstået udlægning af

Guds ord, som har skabt både rædsel og afsky hos mange, såvel som tvivl om Guds karakter.

Denne endelige ild, som er virkelig og vil falde ned fra himlen og fjerne syndere fra jorden omtales i Åbenbaringen 20,8.9. Der står, at Satan skal ”gå ud og forføre folkeslagene... De drog op på jordens flade og omringede de helliges lejr, men der faldt ild ned fra himlen og fortærede dem.“ Straffen, som synderne vil få, vil være evig, men fuldbyrdelsen af straffen vil være til ende, når deres legemer er tilintetgjort. De bliver ganske enkelt fortæret af ilden. ”Kun et øjeblik, så er det ude med den uretfærdige ... Men de uretfærdige går til grunde, og Herrens fjender forgår som engenes pragt, de forgår i røg“ (Sl 37,8.10). ”Nu kommer den dag, der brænder som en ovn; da bliver alle overmodige og alle, der handler ugudeligt, til strå. Dagen, der kommer skal sætte ild på dem, ... så der hverken bliver rod eller grene tilbage“ (Mal 3,19). Der blive ikke noget tilbage, som kan leve videre. Bibelen kalder denne fuldstændige udslættelse af de gudløse for ”den anden død“ (Åb 20,15). Det er det sidste punktum, der sættes for Satan og hans engle, for de ugudelige og for lidelsen og døden.

EN BARMHJERTIG GUD

Gud har intet ønske om at pine mennesker i al evighed. Det ville ikke kunne forenes med hans kærlighed og retfærdighed. Han har heller intet ønske om at tvinge mennesker, der ikke har lyst, til at tilbringe evigheden i hans og de helliges selskab. Hvordan skulle de kunne trives der? - Da han ikke kan frelse dem, gør han det næstbedste for dem. Han udslætter dem fuldstændigt. Han forbliver for altid en barmhjertig og nådig Gud, selv i opgøret med ondskaben.

Syv hemmeligheder ved et lykkeligt ægteskab

af David Marshall

Et bryllup er en begivenhed, men et ægteskab er en bedrift. Når parret står med strålende øjne ved alteret er den lette del overstået. Den hårde del er to personligheters tilpasning til hinanden i en verden, der består af 24 timer i døgnet syv dage om ugen.

Under vielsen beder præsten om Guds velsignelse over et ægteskab, som befinder sig midt mellem gryder og pander, økonomiske vanskeligheder, hektisk arbejdsprogram, spænding og pres samt anspændte nerver. Jesus sagde (Mark 10,8): "Og de to skal *blive* ét kød." Mange mennesker tror, at han kun talte om sex. Det gjorde han ikke. Det var derfor, han brugte ordet blive. Han vidste, at ægteskab skabes med tiden under vanskelige og hårde vilkår. Ét kød er, når parret har opnået den tilpasning, som sex kun er et symbol på.

Ægteskabet skabes med tiden og prøves gennem kriser. At blive gift er let. Men hvad er hemmeligheden ved at forblive gift? Her er syv punkter til overvejelse.

1. KÆRLIGHED

En af de største af forelskelsens illusioner er, at kærlighed er selvunderholdende. Paul Tournier siger, at kærligheden er et eventyr, og at eventyrets første lov er, at den har behov for en stadig genfødsel. Romantisk kærlighed, som den forekommer i ugebladsnoveller, holder ikke i lang tid ud over hvedebrødsdagene. Faktisk vil "kærlighed" i et ægteskab, som holder, betyde noget helt andet efter fem år, og igen noget andet efter femten år. I et sådant ægteskab modnes kærligheden gennem stadig genfødsel. Og denne stadige proces er afhængig af Kristus og kreativitet.

Det er nødvendigt at give udtryk for kærligheden. Man kan vise den på mange måder. Forfatteren Ellen White skrev en bog om dette emne, da min bedstefar forelskede sig i min bedstemor. "Bestræb jer på at forøge hinandens lykke," skrev hun. Med andre ord gælder det om at finde ens partners behov, ønsker, livsform og mål. "Forsøg ikke de små opmærksomheder." Både mand og hustru har behov for daglig bekræftelse i ord og handling, som viser, at de er elsket og værdsat over alle andre. Kærligheden kan dø, hvis den ikke er synlig.

2. KOMMUNIKATION

"Men vær gode mod hinanden, vær barmhjertige og tilgiv hinanden" (Ef 4,32). Her har apostlen Paulus vist os grundlaget. Problemer og kriser er uundgåelige. Forvent dem, og tal dem igennem, når de kommer. Hvis der opstår uenighed, så giv aldrig din partner tavshedsbehandling. Tavshed kan være det mest grusomme og destruktive våben. Selv nogle få frostangrebne ord smelter, men tavshed er som en istid. Sæt ord på problemerne uden at bruge følelsesladede ord. Brug aktiv lytning. Lyt til følelser såvel som til ord.

3. ANSVAR

Vi er ansvarlige over for to parter - vores ægtefælle og vores Skaber. For hver eneste handling over for vores partner i ægteskabet er vi an-

David Marshall,
Redaktør og
forfatter

svarlige over for Gud, som ikke accepterer uretfærdighed og vold mod kærlighedens pagt.

4. ENHED

Ægtefællerne skal blive ét, ikke bare fysisk. Det er en enhed, hvor begge parter kommer med deres bidrag. Det betyder ikke, at vi mister vores identitet i dette nye forhold. Det kan være svært at finde denne balance. Ved kirkebrylluppet bliver teksten fra Ef 5,23 somme tider citeret: "For en mand er sin hustrus hoved." Den nybagte ægtemand smiler - 1-0 til mig. Nej. Teksten fortsætter: "ligesom Kristus er kirkens hoved." Bibelen opfordrer til et særligt lederskab uden dominans, hverken direkte eller indirekte. Det indebærer fuldstændig hengivenhed til partnerens trivsel.

5. SELVSTÆNDIGHED

Det kan også udtrykkes som uafhængighed, frihed, bevægelsesfrihed. Mangel på frihed kan skade et godt forhold mellem ægtefællerne. Et ægteskab er omgivet af en hellig ring, som ikke må brydes. Ingen nær ven eller slægtning har ret til at bryde denne cirkel. Slægtninge og venner kommer som gæster i hjemmet, ikke som eksperter i boligindretning, økonomi eller børneopdragelse. Mand og hustru har heller ikke ret til at bryde denne ring ved at diskutere ægtefællen med andre. Det kinesiske ord for krig består af tegnene for to kvinder under ét tag.

6. TID

Tid er noget, man skal holde øje med efterhånden. Ægtefæller kan blive så optaget af andre mennesker og opgaver - selv fritidsinteresser - at de glemmer at tilbringe kvalitetstid med hinanden. Når de så endelig lejlighedsvis har tid, synes kommunikationssystemet at have taget skade, og begge partners tanker er andre steder. En undersøgelse af ægtepar gennem seks år viste, at selv de, der betegnede deres forhold som

"forholdsvis lykkeligt", kun tilbragte 27½ minut om ugen på fælles aktivitet og samtale.

Vi har brug for tid, opfindsomhed, kreativitet - og Kristus. Uden ham vil vores kærlighed lyde gennem huset som rungende malm og klingende bjælde. Med ham nærmer vores duet sig harmoni, og når den er bedst ved Vorherres nåde som et lille hjørne af himlen på jorden.

7. HIMLENS HJÆLP

Lad os give det sidste ord til den forfatter, Ellen White, som skrev sine inspirerende tanker ned på den tid, da min bedstefar forelskede sig i min bedstemor: "Sæt Kristus først og sidst og højest i alle ting... Mænd og kvinder kan nå det ideal, Gud har sat for dem, hvis de vil tage imod Kristus som deres hjælper. Det, som menneskelig visdom ikke kan gøre, vil hans nåde udrette for dem, som overgiver sig til ham i kærlig tillid."

Selv ægteskabelig succes afhænger af vores forhold til Gud, ligesom alt andet af betydning i livet. Dette fører os helt naturligt til betydningen af at tilbringe kvalitetstid sammen med Kongernes Konge.

Refleksioner over et møde med naturen

af Arthur Hansen

For ikke så længe siden modtog jeg en mail fra en tidligere elev. Øverst stod der "Akut" med 15 udråbstegn efter. Så jeg følte presset for hurtig indgriben. Vedkommende havde fundet et eksemplar af Danmarks nationalsommerfugl – nældens takvinge. Den var i en sørgelig forfatning. Et følehorn var knækket, og bagvingerne var flossede. Der var blevet stillet en skål med sukkervand ind til den – men nu lå den i vindueskarmen og så ud, som var den død. Havde jeg et godt råd?

Efter at have forklaret hende om de fleste sommerfugles flygtige livslængde, foreslog jeg, at hun satte den ud i en nektarholdig plante, der stod i solen. Lidt senere modtog jeg en glædesstrålende meddelelse om, at sommerfuglen var vågnet op og efter at have suget de livgivende dråber i sig, var den fløjet rundt i solen.

Hendes oplevelse bevægede mig. Få skabninger kan som sommerfuglene med deres flørlette flugt og strålende farver fremmane drømmen om evig sommer. Men mennesket har i sin stræben efter at forbedre sine livsvilkår presset naturen og dens mangfoldighed af arter så meget, at den mange steder drager sit sidste gispende åndedræt.

Jeg fandt, at handlingen i denne mail var udtryk for alt, hvad jeg finder vigtigt i forbindelse med, hvad ikke bare ethvert menneskes

opgave burde være, men fremfor alt kirkens unikke rolle burde stræbe efter som formidler af fred og beskytter af naturen – det samme, som Jesus gav udtryk for, da han sagde, at "ikke en spurv falder til jorden uden Gud er der". Shane Clairborne, en kristen miljøaktivist, sagde i sådan en forbindelse,

"Hvad verden har brug for er mennesker, som tror så inderligt på en anden verden, at de ikke kan lade være med at arbejde for den allerede her."

Arthur Hansen
Skolelærer

SÅ HVORDAN KAN VI SÅ ÆNDRE OS, SÅ VI SÆTTER ET MERE POSITIVT FODAFTRYK I NATUREN:

1. Vi kan angre. Ordet synd er i lav kurs nu om dage. Men vi kan angre og bede om tilgivelse for den letsindighed, vi har udvist overfor det, Gud har skabt.

2. Vi kan beslutte os for en handlemåde, der gør mindre skade på naturen. For der er ingen tvivl om, at naturen lider under vores adfærd. Jeg finder ofte, at der er en følelse af melankoli over fuglesangen, der fremkalder en følelse af anger hos mig over de svære vilkår, vi har givet naturen at overleve under. Den som Paulus skrev om i Romerbrevet: "For vi ved at hele skabningen endnu sukker og vander sig sammen. Og ikke alene det: Også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning".

3. Vi kan yderligere beslutte os til at få et mere positivt forhold til naturen. Vi kan nyde naturen mere - plante ting, der er til gavn for arter, der har det svært. Praktisk taget alle Danmarks dagsommerfugle er truet. Jeg plejer at sige til børnene, at noget af det bedste, de kan gøre for sommerfuglene, er, at alle familiens mænd går ned i baghaven og tisser, for så kommer der brændenælder, og det er dem, nogle af vore flotteste dagsommerfugle lever af som larver.

Den ting, der glædede mig mest ved min tidligere elevs mail var, at hun fortalte, hvordan oplevelsen med sommerfuglen havde fået hende til at ændre sin måde at tænke på. At det, der førhen havde syntes af altoverskyggende betydning, nu virkede ubetydeligt - og at de ting, der havde været skubbet i baggrunden, nu pludselig viste sig at have fået første rang.

For det er en af naturens velsignelser - den får os til at se verden i et nyt lys - en verden med empati, nysgerrighed, glæde, forundring, indsigt og fred. Jesus søgte selv, gennem sine vandringer i ørkenen og det hellige lands bakker, efter mange af disse værdier, bl.a. når han i sit råd om, at "se til markens liljer og himmelens fugle", udtrykker, at "de sår ikke og høster ikke og dog giver jeres himmelske fader dem, hvad de har brug for". Når vi giver os tid til at nyde naturen, bringer vi mental helbredelse ind i vores tilværelse, og Gud vil sørge for resten.

4. Og det er den fjerde ting, vi kan ændre. Vi kan få øjnene op for storheden i det små og nyde Guds skaberværk.

Den berømte amerikanske ornitolog Roger Tory Peterson beskriver i sin bog "Field Guide to the Birds" et på overfladen uanseligt øjeblik, han havde som dreng, da han en dag tog en travetur sammen med sin kammerat. "Pludselig så de noget, der rørte sig ganske svagt blandt grenene i et træ. Det var en fugl. Han troede den var død, så han prikkede ganske svagt til den. Den sov bare ud efter en hård dag med at trække. Da han rørte den, åbnede dens øjne sig, og den lettede og fløj afsted hen over markerne. En klump fjer var på et øjeblik blevet kaldt til live. Han blev slået af det, der mindede om en opstandelse - at det, han regnede for dødt, pludselig blev vakt til live".

Når vi beslutter os for at bringe velsignelse til naturen, finder vi ud af, at den velsigner os til gengæld - at når vi tager vare på den, tager den vare på os. Med et moderne udtryk kunne man måske sige, at ved at involvere os i beskyttelse af naturen, har vi opnået en "win-win situation" - mere kan man næsten ikke forlange.

Orgelbrus og salmesang

Interview med Knud Bull Svendsen

Vi sidder i Adventistkirken på Fuglebakkevej i Aarhus og synger med på den første salme. Bag pibeorgelet sidder Knud Bull Svendsen. Der spilles med en intensitet og entusiasme, så man ikke er i tvivl om, at musik og salmesang er en vigtig del af organistens liv.

Knud Bull Svendsen har sin oprindelse i Juelsminde, hvor han voksede op ved Juelsminde Kuranstalt, som var et familieejet foretagende, hvor forældrene lagde deres kræfter i ledelsen og fysioterapien. Knud valgte at gå i forældrenes fodspor, uddannede sig til fysioterapeut og har siden arbejdet med dette fag i Aarhus. Men hans interesse og lidenskab har nok i ligeså stor grad drejet sig om musikken.

Knud, hvor har du egentlig din interesse for sang og musik fra?

Vi kommer vist her ikke uden om begreberne arv og miljø. Musik - ikke mindst sangen - spillede en stor rolle i mit hjem. Min far spillede ikke noget instrument, men min mor, der i sine yngre år havde taget lidt klaverundervisning, spillede udmærket salmer og sange på klaveret. Begge havde de dog sunget i kor, og det var deres udtalte ønske, at jeg og mine søskende lærte at spille. Jeg begyndte "at gå til klaver" i 7-års alderen og skal gerne indrømme, at den daglige ½ times øvelse ikke kunne overstås hurtigt nok. Senere gjorde jeg den opdagelse, at skal det blive til noget, taler vi om 20% talent og 80% flid! I dag er jeg taknemmelig over, at de med støtte og inspiration bekostede den uddannelse.

Du har i mange år været fast organist i Adventistkirken. Er der noget om, at du også har været vikar i Aarhus Domkirke?

Et par tidlige grammofonplader samt radio-transmissioner var nok årsagen til en stigende interesse for "instrumenternes dronning", orglet, som man i øvrigt kun bør nærme sig med et rimeligt klavergrundlag. Egentlig undervisning fik jeg først under et studieophold på Newbold College i England, hvor jeg kom til at medvirke i adskillige gudstjenester. Efter hjemkomsten blev det orgelbænken både i min fødeby Juelsminde, og senere fast i Aarhus. Men mange tekniske spørgsmål blev først rigtig sat på plads efter 4 års privat og ganske krævende undervisning hos byens domorganist, Anders Riber, en af landets 'topper', og det var ham, der spurgte mig, om jeg ville være hans faste vikar. Jeg måtte lige synke et par gange! Men det blev til 25 års vikararbejde i landets største kirke ved Danmarks største orgel. En kæmpe udfordring, men særdeles givende og lærerigt.

Du har også beskæftiget dig med korsang, fortæl os lidt om det.

Beskæftigelse med kirkemusik betyder ikke blot orgel, men i høj grad korsang. Allerede i

England tog jeg lektioner i korledelse, hvilket kom mig til gode både som organist ved Adventkirken, men også under studieårene på Skodsborg Fysioterapiskole. Begge steder kunne mønstre kor af størrelsen 30-50 dygtige korsangere. Vi medvirkede ved gudstjenester og koncerter (bl.a. 'De ni læsninger'), men ellers alt fra 4-stemmige salmesatser til uddrag af større korværker. At stå i spidsen for Domkirken kantori af professionelle sangere under de 24 meter høje hvælv var en ikke mindre oplevelse.

Tilbage til musikken, er der nogle kompositioner, som du specielt holder af?

Det er måske det vanskeligste spørgsmål, og jeg vil så nødig sættes i bås, men lad mig i denne sammenhæng se bort fra koncert- og symfonigenren og holde mig til kirkemusikken. Her får Bachs to store passioner (Johannes og Matthæus) en selvfølgelig plads og naturligvis Händels oratorier: f.eks. 'Israel i Ægypten' og 'Messias'. Nævnes skal også Mozarts Requiem, Mendelssohns oratorier: 'Paulus' og 'Elias', samt hans vidunderlige kormotetter, Brahms': 'Ein deutsches Requiem' eller f.eks. Schuberts og Regers bevægende korværker. For enhver organist vil det være svært at udpege netop ét orgelværk af Buxtehude, Bach, Franck og Reger, som man specielt holder af. Jeg har det tit sådan, at det netop er det stykke, jeg i øjeblikket indstuderer/spiller, jeg "specielt holder af". Størst af alle værker er for mig dog Bachs 'h-mol-Messe'. Der løftes en lille flig ind bag forhænget til de himmelske sfærer.

For nogle år siden var du med til at lave brevkurset "Danske Salmer" for Korrespondanceskolen. Tror du, at den traditionelle salmesang stadig har en fremtid i det danske kirkeliv?

Når det gælder salmesang, er Danmark privilegeret og misundt. Vor salmeskat har ikke blot poetiske dybder, men også teologisk vægt. Ikke alderen, men kvaliteten afgør, om salmesangen har en fremtid, og ikklædes teksten den rigtige understøttende melodi, vil salmen leve som en naturlig del fremover. Men - det er vig-

tigt - den store salmedigtning standsede ikke omkring år 1900. Hvorfor skulle den det? Der findes også i dag fremragende salmedigtere og komponister. Det, der ikke er levedygtigt, ikke har et trosudsagn, vil dø af sig selv. Sådan har det været i alle århundreder. Men skal det ikke blot udarte i ligegyldigt rimeri, mener jeg, digter og komponist må være "børn af huset" med et vist forhold til den kristne tro.

Hvilken betydning ser du, at salmesangen har for den kristnes trosliv?

Gudstjenesten består af prædiken, bøn og salmesang. Her udgør salmen en uundværlig del. En tysk teolog udtalte engang følgende, da talen faldt på musik og salmer: "Prædikanten formår at forkynde det, der kan siges med ord. Det uudsigelige må forkyndes af andre tunger", enten det er gudstjenestens store evangeliesalmer eller den mere enkle tekst for den mere private andagt. Af og til blot at læse salmeteksten kan give hidtil oversete oplevelser og erfaringer, og således kan man heri finde styrken og glæden ved at fordybe sig i de store digteres beskrivelse og udlæggelse af den kristne tro. Salmen bliver således troens og forkyndelsens 'ekstra plus'!

Reddet af et FLY

For mange år siden lettede to spanske flyvere i deres lille fly fra Kairo lufthavn i Egypten for at flyve til Baghdad i Irak. Turen var ikke ufarlig, for de skulle flyve over et stort ørkenområde, hvor det ville være umuligt at finde mad eller vand, hvis de blev tvunget til at nødlande.

I et stykke tid fløj de to mænd uden problemer, men da de skulle krydse den syriske ørken fór de vild. Til sidst løb de tør for brændstof og måtte lande i sandet.

De havde mad med til ca. tre dage, så de ventede et stykke tid og håbede på at blive set af andre forbipasserende fly. Men de var så langt ude af kurs, at der ikke var store chancer for, at et andet fly ville komme forbi. Hele dagen spejdede de op mod himlen i håb om, at de ville blive reddet, men det var forgæves.

Det var frygteligt varmt, og der var ingen anden skygge end skyggen fra vingerne på deres fly. Den næste dag var vandet ved at slippe op, og de stod overfor rædslen ved at

dø en langsom død af tørst. Til sidst besluttede de at gå gennem ørkenen for at finde hjælp.

I mellemtiden blev der sendt radiobudskaber mellem Baghdad og Kairo. Kairo spurgte, om de spanske flyvere var nået sikkert frem, og folkene i Baghdad svarede, at de hverken havde set eller hørt noget til dem. Som tiden gik, blev alle mere og mere ængstelige.

Den tredje morgen besluttede den øverstkommanderende for en britisk Royal Air Force styrke, som var udstationeret i Egypten, at sende otte fly af sted for at lede efter de to spanske flyvere. De standsede ikke op for at spørge, om hvilket land de to savnede flyvere kom fra; de var blot brødre i vanskeligheder.

I fire dage fløj de otte britiske fly frem og tilbage over den syriske ørken, og besætningerne anstrengte deres øjne med at kikke ned for at lokalisere det havarerende fly. Om eftermiddagen på den fjerde dag fik de øje på

flyvraget, men til redningsfolkenes forførelse var de to spaniere der ikke.

Udmattet og udsultet, med blærer på fødderne og sprukken tunge traskede den spanske kaptajn hen over sandet. Det var nu sjettede dag efter hans tvungne nødlanding. Hans vandflaske var for længst tom, og han havde ikke mere mad. Han havde efterladt mekanikeren bag sig, mens han selv var fortsat for at finde hjælp.

Vinden havde rejst sig og fejende skyer af sand hen over ørkenen. Det gjorde det vanskeligt at se, hvor han gik. Han snublede af sted som en mand i mørke. Ville der aldrig komme hjælp?

Hør! Hvad var det? En kendt lyd syntes at komme nærmere og nærmere. Jovist, det var den monotone lyd fra en flyvemaskine. Med nyt håb kikkede han op.

Og han havde ret. Et øjeblik senere landede et af de britiske fly i sandet. Det var i aller sidste øjeblik, at han blev reddet.

Med kaptajnen vel om bord, fløj de tilba-

ge og fandt mekanikeren. Han havde gået 40 km, og kaptajnen over 70 km væk fra flyet!

Nyheden nåede Spanien, og historien om, hvorledes britiske flyvere havde søgt i dagervis i de uigennemsigtige sandstorme for at finde de to savnede spaniere, kom i avisen. Regeringen udtrykte sin taknemmelighed, og den britiske ambassade i Madrid modtog tusinder af budskaber, som udtrykte, hvor meget folk i Spanien beundrede det mod og den ridderlighed, som briterne havde lagt for dagen.

Så begge lande fik et bedre forhold til hinanden på grund af denne gode gerning i ørkenen. Og er det ikke meget bedre end krig og kamp og endeløs uvenlig kritik af hinanden? Selvfølgelig er det det, og hvis blot mennesker fra alle nationer altid ville prøve at være venlige og hjælpsomme over for hinanden, hvor meget lykkeligere et sted ville verden da være!

Lær mere om danske salmer

ONLINE- ELLER BREVKURSUS

12 gratis studiebreve om Kingos, Brorsons, Grundtvigs og Ingemanns salmer.

Om livets skiftende erfaringer i glæde, sorg og forventning.

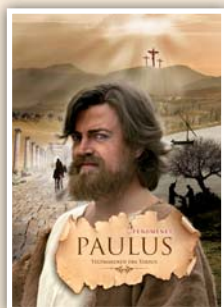
Et af vores meget populære kurser.

FOTO: NIELS CLEMENSEN

Tilmeld dig allerede i dag på kskolen.dk eller tlf. 4558 7770

Fire andre relevante kurser fra KSKOLEN:

Paulus – teltmageren fra Tarsus
11 studiebreve

Giv troen en chance
20 studiebreve

Englene og deres tjeneste
6 studiebreve

At være forældre
7 studiebreve